

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM
(fjärde avdelningen i utökad sammansättning)
den 6 april 2006 *

I mål T-17/03,

Schmitz-Gotha Fahrzeugwerke GmbH, Gotha (Tyskland), företrätt av
advokaten M. Matzat,

sökande,

mot

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av V. Kreuschitz och
V. Di Bucci, båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

svarande,

angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut 2003/194/EG av
den 30 oktober 2002 om statligt stöd som Tyskland beviljat Schmitz-Gotha
Fahrzeugwerke GmbH (EUT L 77, 2003, s. 41),

* Rättegångsspråk: tyska.

meddelar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (fjärde avdelningen i utökad sammansättning)

sammansatt av ordföranden H. Legal samt domarna P. Lindh, P. Mengozzi, I. Wyszewska-Białecka och V. Vadrpalas,

justitiesekreterare: handläggaren K. Andová,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 12 januari 2006,

följande

Dom

Tillämpliga bestämmelser

¹ I artikel 87 EG föreskrivs följande:

”1. Stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är, som snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, är oförenligt med den gemensamma marknaden i den utsträckning det påverkar handeln mellan medlemsstaterna, om inte annat föreskrivs i fördraget.

...

3. Som förenligt med den gemensamma marknaden kan anses,

...

- c) stöd för att underlätta utveckling av vissa näringsverksamheter eller vissa regioner, när det inte påverkar handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset ...

...”

² Artikel 88 EG lyder:

”...

- 2. Om kommissionen, efter att ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig, finner att stöd som lämnas av en stat eller med statliga medel inte är förenligt med den gemensamma marknaden enligt artikel 87, eller att sådant stöd missbrukas, skall den besluta om att staten i fråga skall upphäva eller ändra dessa stödåtgärder inom den tidsfrist som kommissionen fastställer.

...”

- 3 Punkt 2.4 i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter, i den lydelse som är aktuell i målet, (EGT C 368, 1994, s. 12) (nedan kallade riktlinjerna) lyder:

”I artikel [87].2 och [87].3 i fördraget anges en möjlighet till undantag för stöd som faller under artikel [87].1.

...

Kommissionen anser att undsättnings- och omstruktureringsstöd kan bidra till utveckling av näringsverksamheter utan att negativt påverka handeln i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset om villkoren i avsnitt 3 är uppfyllda och kommer därför att tillåta sådant stöd på dessa villkor ...”

- 4 I punkt 3.2.2 i riktlinjerna anges:

”Om inte annat sägs i de särskilda bestämmelser som anges nedan om stödområden och små och medelsstora företag, måste omstruktureringsplanen, för att kommissionen skall godkänna ett stöd, uppfylla samtliga av följande allmänna villkor:

...

C. Stödet skall stå i proportion till kostnaderna och fördelarna med omstruktureringen

Stödbeloppet och stödnivån skall begränsas till vad som är absolut nödvändigt för att möjliggöra en omstrukturering och skall stå i proportion till de för gemenskapen förväntade fördelarna. Därför skall stödmottagarna i normalfallet bidra till omstruktureringen i betydande omfattning med egna medel eller genom extern finansiering på marknadsmässiga villkor. För att begränsa snedvridningen av konkurrensen skall stödet ges i sådan form att det inte förser företaget med ett överskott av likvida medel som skulle kunna användas för aggressiva verksamheter som snedvrider marknaden och som inte har anknytning till omstruktureringsprocessen. Stödet får inte heller användas för att finansiera nyinvesteringar som inte är nödvändiga för omstruktureringen. Stöd till finansiell omstrukturering får inte medföra en överdriven minskning av företagets finansiella kostnader.

...”

Bakgrund till tvisten

- 5 År 1994 överläts Gothaer Fahrzeugwerke GmbH (nedan kallat GFW), ett tidigare statsägt företag, tillsammans med åtta andra östtyska företag, till en företagsgrupp som leddes av Lintra Beteiligungsholding GmbH, med syftet att företaget skulle privatiseras. Då privatiseringen hade misslyckats år 1996 övertog Bundesanstalt für vereinigungsbedingte Sonderaufgaben, ett statligt organ, kontrollen över GFW i syfte att förbereda försäljning av företaget.

- 6 Efter att ha konstaterat att en försäljning av GFW inte var möjlig, beslutade detta organ att avyttra tillgångarna i nämnda bolag. Denna avyttring skedde enligt ett förfarande, vars delar beskrivs i punkterna 7–9 nedan.
- 7 Genom avtal av den 3 september 1997 övertog GFW samtliga delar av bolaget Widahvogel Vermögensverwaltung (nedan kallat Widahvogel), som leddes av Josef Koch, till ett pris av 54 000 DEM.
- 8 Genom avtal av den 10 september 1997 överläts GFW:s tillgångar och orderstock tillhörande verksamhetsgrenen "fordonstillverkning" till Widahvogel. Genom ett annat avtal samma dag överläts samtliga aktier i GFW till Weißstorch GmbH (30 % av aktierna), sedermera Josef Koch GmbH, och till Schmitz-Anhänger Einkaufs- und Beteiligungs Gesellschaft GmbH & Co. KG (70 % av aktierna), vilket ägdes av Schmitz Cargobull AG. Investerarna betalade 1 DEM för tillgångarna. Josef Koch utsågs dessutom till ensam företagsledare för Widahvogel, som antagit firman Schmitz-Gotha Fahrzeugwerke GmbH (nedan kallat Schmitz-Gotha eller sökandebolaget).
- 9 Den 9 oktober 1997 förvärvade sökandebolaget, för ungefär 3 700 000 DEM, hela aktiekapitalet i en av dess underleverantörer, Trailer System Engineering (nedan kallat TSE), ett bolag som bildats och leddes av sin huvudaktieägare, Josef Koch.
- 10 Genom skrivelse av den 18 maj 1998 anmälde Förbundsrepubliken Tyskland till kommissionen stödåtgärder syftande till omstrukturering av Schmitz-Gotha, vilka genomförts sedan januari 1997 (nedan kallad anmälan av den 18 maj 1998).

- 11 Genom skrivelser av den 12 juni 1998, den 21 december 1999 och den 17 maj 2000, begärde kommissionen kompletterande upplysningar från de tyska myndigheterna. De senare svarade genom skrivelser av den 15 oktober 1998, den 21 juli 1999, den 27 april 2000, den 1 december 2000 och den 8 januari 2001.
- 12 Genom skrivelse av den 23 maj 2001 underrättade kommissionen Förbundsrepubliken Tyskland om sitt beslut att inleda ett förfarande enligt artikel 88.2 EG (EGT C 211, s. 15). Inom ramen för detta förfarande prövade kommissionen, mot bakgrund av riktlinjerna, de åtgärder som vidtagits till förmån för Schmitz-Gotha som nytt stöd som beviljats utan föregående anmälan.
- 13 I detta beslut reste kommissionen särskilt tvivel angående stödåtgärdernas proportionalitet med hänsyn till villkoret i punkt 3.2.2 C i riktlinjerna. Kommissionen ansåg särskilt att den på grundval av de upplysningar den hade tillgång till inte kunde bedöma huruvida det var nödvändigt att köpa TSE för att omstrukturera Schmitz-Gotha. Kommissionen anmodade följaktligen de tyska myndigheterna att inkomma med all information om Schmitz-Gothas förvärv av aktiekapitalet i TSE och särskilt huruvida detta varit nödvändigt för omstruktureringen av företaget. Kommissionen uppmanade dessutom Förbundsrepubliken Tyskland att vidarebefordra dess skrivelse av den 23 maj 2001 till mottagaren av stödet och framhöll att den skulle fatta sitt beslut på grundval av den information den hade tillgång till.
- 14 Kommissionen erhöll Förbundsrepubliken Tysklands yttrande genom skrivelser av den 10 augusti och den 14 december 2001. Däremot inkom ingen av de berörda parterna med yttrande till kommissionen.
- 15 Genom skrivelse av den 4 mars 2002 begärde kommissionen på nytt att de tyska myndigheterna skulle visa att förvärvet av TSE var nödvändigt för omstruktureringen av Schmitz-Gotha.

- 16 Kommissionen mottog Förbundsrepubliken Tysklands yttrande genom skrivelser av den 16 maj, den 28 maj och den 3 juli 2002.
- 17 Mot bakgrund av detta förfarande fattade kommissionen beslut 2003/194/EG av den 30 oktober 2002 om statligt stöd som Tyskland beviljat Schmitz-Gotha Fahrzeugwerke (EUT L 77, 2003, s. 41) (nedan kallat det ifrågasatta beslutet). Kommissionen påpekade att enligt punkt 3.2.2 C i riktlinjerna innebär proportionalitetskriteriet ett krav på att stödet begränsas till vad som är absolut nödvändigt för att möjliggöra en omstrukturering, för att minska snedvridningen av konkurrensen. Dessutom preciserade kommissionen att stödmottagaren inte får använda stödet för att finansiera nyinvesteringar som inte är nödvändiga för omstruktureringen. I det aktuella fallet ansåg kommissionen att förvärvet av TSE, finansierat av stödet, måste kvalificeras som en nyinvestering och att de tyska myndigheterna inte hade visat att denna var nödvändig för omstruktureringen. På grund av detta ansåg kommissionen att stödet inte uppfyllde kriterierna i riktlinjerna och följaktligen var oförenligt med den gemensamma marknaden. Enligt det ifrågasatta beslutet var det emellertid endast ett belopp om 2 200 000 DEM av förvärvspriset för TSE som inte hade begränsats till vad som var absolut nödvändigt för att möjliggöra omstruktureringen av Schmitz-Gotha, eftersom betalningen av det återstående beloppet på 1 500 000 DEM var förenad med villkor vars uppfyllande vid tiden för förvärvet av TSE var osäkert. Följaktligen var, enligt artikel 1 i det ifrågasatta beslutet, stödet oförenligt med den gemensamma marknaden till ett belopp av 2 200 000 DEM (1 120 000 euro). Enligt artikel 2 i det ifrågasatta beslutet skulle Förbundsrepubliken Tyskland återkräva detta belopp av Schmitz-Gotha.

Förfarandet och parternas yrkanden

- 18 Sökandebolaget har väckt förevarande talan genom ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 16 januari 2003.

- 19 På grundval av referentens rapport beslutade förstainstansrätten (fjärde avdelningen i utökad sammansättning) att inleda det muntliga förfarandet.
- 20 Parterna utvecklade sin talan och svarade på förstainstansrättens frågor vid förhandlingen den 12 januari 2006.
- 21 Förstainstansrätten noterade i förhandlingsprotokollet att sekretessen omkring TSE:s firma, som hade bibehållits i det ifrågasatta beslutet och i förhandlingsrapporten, kunde hävas vad gäller det muntliga förfarandet och domen.
- 22 Sökandebolaget har yrkat att förstainstansrättens skall

— i första hand, ogiltigförklara det ifrågasatta beslutet,

— i andra hand, ogiltigförklara beslutet i den del det däri fastställs ett för högt belopp att återkräva,

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

23 Kommissionen har yrkat att förstainstansrätten skall

- ogilla talan, och
- förplikta sökandebolaget att ersätta rättegångskostnaderna.

Rättslig bedömning

24 Sökandebolaget har åberopat tre grunder till stöd för sin talan. Den första grunden avser en oriktig bedömning av huruvida det stöd som enligt beslutet skall återkrävas varit nödvändigt mot bakgrund av punkt 3.2.2 C i riktlinjerna. Den andra grunden avser att det förekom maktnissbruk när det ifrågasatta beslutet fattades. Med sin tredje grund, som har åberopats i andra hand, har sökandebolaget gjort gällande att kommissionen gjorde en oriktig bedömning vid fastställandet av det stödbelopp som skall återkrävas.

Den första grunden: Oriktig bedömning av nödvändigheten av stödet

Parternas argument

25 Sökandebolaget har bestritt kommissionens bedömning att det ifrågasatta stödet är oförenligt med den gemensamma marknaden till en del av det belopp som användes för att förvärva TSE (2 200 000 DEM), på grund av att det inte uppfyller villkoren i riktlinjerna.

- 26 För det första har sökandebolaget hävdatt att förvärvet av TSE från början utgjorde en väsentlig och integrerad del i omstruktureringen och att kommissionen informerats om detta.
- 27 Sökandebolaget har bestritt kommissionens påstående att det enligt omstruktureringsprojektet förutsattes att Schmitz-Gotha åter skulle bli lönsamt inom loppet av fyra räkenskapsår utan förvärvet av TSE, varför detta förvärv på sin höjd var till nytta för omstruktureringsfasen på så sätt att det bidrog till att förkorta den med ett år. Sökandebolaget har nämligen påstått att det i verksamhetsplanen från den 2 september 1997 och dess bilagor (till exempel "Utvecklingsplan — förluster och vinster", finansieringsplanen och utvecklingsplanen för anläggningstillgångar för Schmitz-Gotha), som bolaget hade presenterat för de tyska myndigheterna, grundade samtliga prognoser för omstruktureringen av Schmitz-Gotha på sammanläggningen av detta bolag med TSE. Sökandebolaget har dessutom framhållit att den ovannämnda "Utvecklingsplan — förluster och vinster", hade tillställts kommissionen i bilagan till anmälan av den 18 maj 1998. Sökandebolaget har vidare påpekat att investerarna var benägna att genomföra omstruktureringen av Schmitz-Gotha enbart på de villkor som föreskrevs i omstruktureringsplanen, bland vilka ingick övertagandet av TSE.
- 28 Sökandebolaget har tillagt att det föreligger en motsägelser i kommissionens ställningstagande om vilken kännedom denna hade om investerarnas identitet. Bolaget har anmärkt att kommissionen i sina skrivelser förnekade att den haft kännedom om att Josef Koch var en av delägarna i TSE trots att den fått detaljerad information om denne före antagandet av det ifrågasatta beslutet. Sökandebolaget har i detta avseende åberopat anmälan av den 18 maj 1998 samt skrivelser till kommissionen av den 16 maj och den 3 juli 2002. Det har dessutom påpekat att kommissionen i det ifrågasatta beslutet själv påstod att Josef Koch var delägare i TSE.

- 29 För det andra har sökandebolaget hävdatt att kommissionen felaktigt konstaterade, i skäl 64 i det ifrågasatta beslutet, att förvärvet av TSE inte var oundgängligen nödvändigt för omstruktureringen. Sökandebolaget har gjort gällande att kommissionen gjorde en uppenbart oriktig bedömning, eftersom väsentliga omständigheter, vilka kommissionen hade kännedom om, inte beaktades vid bedömningen av huruvida stödet var proportionerligt.
- 30 Sökandebolaget har hävdatt att Schmitz-Gotha, för att omstruktureringen skulle lyckas, behövde utveckla sina egna produkter för att bli oberoende av koncerninterna beställningar, och konkurrenskraftig på marknaden. Genom förvärvet av TSE kunde Schmitz-Gotha direkt integrera den know-how som behövdes för att utveckla sina egna produkter, eftersom delägarna i TSE övertog ansvaret dels för ledningen, dels för konstruktion och utveckling hos Schmitz-Gotha. Följaktligen har sökandebolaget bestritt kommissionens ståndpunkt att det enda motivet för att förvärva TSE var att minska Schmitz-Gothas produktionskostnader.
- 31 Sökandebolaget har tillagt att endast övertagandet av TSE kunde garantera integreringen av den know-how som var nödvändig för omstruktureringen. Till stöd för sitt påstående har bolaget hänvisat till de oproportionerligt höga kostnaderna för ett förslag från TSE om att utveckla know-how med hjälp av externa leverantörer.
- 32 Med hänvisning till de upplysningar som bifogats i bilagan till ansökan och som visar, i tabellform, utvecklingen av Schmitz-Gothas omsättning till följd av försäljning till utomstående företag (ett dokument med rubriken "Utveckling av Schmitz-Gothas omsättning") har sökandebolaget anfört att den väsentliga ökningen av dess omsättning visar på betydelsen, för omstruktureringens framgång, av att direkt integrera en självständig utvecklingsavdelning, vilket kunde ske genom förvärvet av TSE.

- 33 Sökandebolaget har även gjort gällande att kommissionen kunde bedöma huruvida förvärvet av TSE var nödvändigt för omstruktureringen, på grundval av den information som den hade tillgång till, och följaktligen fastställa att stödet uppfyllde kriteriet ”vad som är absolut nödvändigt” i den mening som avses i punkt 3.2.2 C i riktlinjerna. Detta följer särskilt av de tyska myndigheternas skrivelse av den 3 juli 2002, enligt vilken leveransandelen av Schmitz-Gothas produktionskostnader hade minskat och endast förvärvet av TSE hade gjort det möjligt för Schmitz-Gotha att avhjälpa bristen på know-how i företaget.
- 34 Kommissionen har för det första påpekat att den har ett stort utrymme för skönsmässig bedömning vid bedömningen av om ett statligt stöd är förenligt med den gemensamma marknaden enligt artikel 87.3 EG. Kommissionen har gjort gällande att sökandebolagets argument inte visar att den gjorde en uppenbart oriktig bedömning i förevarande fall och har tillagt att bolaget försöker ersätta kommissionens bedömning med sin egen.
- 35 Kommissionen har för det andra framhållit att, enligt domstolens rättspraxis och bestämmelserna i rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel [88] i EG-fördraget (EGT L 83, s. 1), den har befogenhet att avsluta förfarandet och fatta ett beslut på grundval av tillgängliga uppgifter, när en medlemsstat, oaktat ett föreläggande riktat till den, underlåter att lämna de upplysningar som begärs.
- 36 Kommissionen har påpekat att sökandebolaget väsentligen har grundat den påstådda nödvändigheten att förvärva TSE, varigenom omstruktureringen av Schmitz-Gotha kunde genomföras på ett framgångsrikt sätt, på information som kommissionen inte hade kännedom om när det ifrågasatta beslutet fattades och som följaktligen inte kan beaktas av förstainstansrätten.

- 37 Kommissionen har preciserat att trots att Förbundsrepubliken Tyskland i beslutet att inleda ett formellt granskningsförfarande förelades att tillhandahålla upplysningar om ägarna till TSE och om nödvändigheten av den aktuella investeringen, och trots skrivelsen till de tyska myndigheterna av den 4 mars 2002, underrättades den inte om avtalen om förvärvet av TSE, vilka bifogats till ansökan, före det att det ifrågasatta beslutet fattades. Detsamma gäller för verksamhetsplanen, utvecklingsplanen för know-how hos sökandebolaget som upprättats av TSE, båda bilagda ansökan, samt de detaljupplysningar om dessa som återfinns i själva ansökan. Kommissionen har dessutom hävdats att den aldrig påstått att den inte känt till delägaren Josef Koch. Kommissionen har emellertid påpekat att i upplysningarna från de tyska myndigheterna under det administrativa förfarandet omnämndes Koch mer i förbigående, i egenskap av delägare i TSE. Kommissionen har för övrigt gjort gällande att den aldrig fick information om vilka de övriga delägarna i TSE var.
- 38 Kommissionen anser att den på grundval av den information som den hade när den fattade det ifrågasatta beslutet, endast kunde bedöma nyttan av att förvärva TSE, men att nödvändigheten av denna investering som finansierades med det omtvistade stödet inte på något sätt hade visats. Upplysningarna om förvärvet av TSE i anmälan av den 18 maj 1998 samt i skrivelserna av den 10 augusti 2001, den 16 maj, den 28 maj och den 3 juli 2002, vilka bifogats svaromålet, gjorde det inte möjligt att dra slutsatsen att investeringen utgjorde en nödvändig del av omstruktureringen i den mening som avses i riktlinjerna.
- 39 Kommissionen har även konstaterat att de upplysningar den hade till sitt förfogande visade att förvärvet av TSE väsentligen grundades på de besparingar som blev följden av att en underleverantör försvann och den därtill svarande vinstmarginalen. I ansökan har denna aspekt däremot satts i sitt sammanhang. Även om man antar att det framgick av dessa upplysningar att förvärvet av TSE dessutom möjliggjorde att teknisk know-how anskaffades för att utveckla nya produkter, har kommissionen påpekat att detta påstående varken motiverats eller utvecklats. Den har hävdats att det enbart är i ansökan som Schmitz-Gotha på ett fördjupat sätt utvecklat och motiverat varför det var nödvändigt att förvärva TSE för att skaffa erforderlig know-

how för sin omstrukturering. De tyska myndigheterna preciserade emellertid inte någon gång under det administrativa förfarandet varför denna transaktion var nödvändig för att berättiga till omstrukturingsstöd.

- 40 För det tredje anser kommissionen att målen med denna investering, nämligen att minska produktionskostnaderna och att skaffa nödvändig know-how för att utveckla nya produkter, kunde uppnås oberoende av förvärvet av TSE, eftersom företagsledaren för Schmitz-Gotha även var företagsledare och majoritetsaktieägare i TSE och följaktligen hade kunnat initiera ett särskilt samarbete mellan de båda företagen.

Förstainstansrättens bedömning

— Inledande synpunkter

- 41 Kommissionen har vid tillämpningen av artikel 87.3 EG en långtgående befogenhet att göra en skönsmässig bedömning vars utövande inbegriper komplicerade ekonomiska och sociala bedömningar som skall ske med hänsyn till gemenskapen som helhet. Domstolsprövningen av utövandet av denna befogenhet är begränsad till en kontroll av att reglerna för handläggning och för motivering har följts, att de uppgifter om faktiska omständigheter som lagts till grund för det ifrågasatta beslutet är materiellt riktiga, att bedömningen av dessa omständigheter inte är uppenbart oriktig och att det inte förekommit maktmissbruk (se domstolens dom av den 29 april 2004 i mål C-372/97, Italien mot kommissionen, REG 2004, s. I-3679, punkt 83 och där angiven rättspraxis).

- 42 Kommissionen kan vidare fastställa vägledande regler för hur den skall utöva sin befogenhet att företa skönsmässiga bedömningar genom sådana rättsakter som de

nu aktuella riktlinjerna, förutsatt att dessa rättsakter innehåller bestämmelser om den inriktning som institutionen avser att följa och att de inte avviker från normerna i fördraget (förstainstansrättens dom av den 30 april 1998 i mål T-214/95, Vlaamse Gewest mot kommissionen, REG 1998, s. II-717, punkt 79). Sådana åtgärder svarar mot kommissionens vilja att offentliggöra vägledande kriterier om den inriktning som institutionen avser att följa, såsom den kan utläsas av dess individuella beslut på det aktuella området (förstainstansrättens dom av den 7 juni 2001 i mål T-187/99, Agrana Zucker und Stärke mot kommissionen, REG 2001, s. II-1587, punkt 56).

43 För att ett förslag om stöd till omstrukturering av företag i svårigheter skall kunna förklaras vara förenligt med den gemensamma marknaden med tillämpning av artikel 87.3 c EG, skall det vara kopplat till en omstruktureringsplan som syftar till att minska eller lägga om inriktningen på verksamheten (domstolens dom av den 14 september 1994 i de förenade målen C-278/92–C-280/92, Spanien mot kommissionen, REG 1994, s. I-4103, punkt 67, och av den 22 mars 2001 i mål C-17/99, Frankrike mot kommissionen, REG 2001, s. I-2481, punkt 45).

44 Enligt punkt 3.2.2 i riktlinjerna, i vilken detta krav uttrycks, anges bland annat att omstruktureringsplanen skall uppfylla tre materiella villkor. Den skall för det första göra det möjligt att återställa företaget inom en rimlig tid och på grundval av realistiska antaganden (punkt 3.2.2 A), för det andra förhindra att konkurrensen snedvrids otillbörligt (punkt 3.2.2 B) och för det tredje stå i proportion till kostnaderna och fördelarna med omstruktureringen (punkt 3.2.2 C).

45 Eftersom dessa villkor är kumulativa räcker det att ett av dem inte är uppfyllt för att kommissionen skall förklara att ett förslag till omstruktureringsstöd är oförenligt med den gemensamma marknaden (förstainstansrättens dom av den 15 juni 2005 i mål T-171/02, Regione autonoma della Sardegna mot kommissionen, REG 2005, s. II-2123, punkt 128, se även, för ett liknande resonemang, domen i det ovannämnda målet Frankrike mot kommissionen, punkterna 49 och 50).

46 I förevarande fall fattades det ifrågasatta beslutet på grundval av riktlinjerna och särskilt punkt 3.2.2 C i dessa.

47 Det följer av denna bestämmelse att det aktuella stödet skall vara absolut nödvändigt för att återställa det stödmottagande företags lönsamhet, det vill säga det skall inte enbart motsvara syftet att omstrukturera det aktuella företaget, utan även stå i proportion till detta syfte. Detta betyder att allt stöd som innebär mer än att enbart återställa mottagarens lönsamhet i princip inte kan vara tillåtet enligt riktlinjerna.

48 För att uppfylla sin samarbetsskyldighet gentemot kommissionen skall den berörda medlemsstaten dessutom lämna alla uppgifter som kan göra det möjligt för denna institution att kontrollera att villkoren för det begärda undantaget är uppfyllda (domen i det ovannämnda målet Regione autonoma della Sardegna mot kommissionen, punkt 129 och där angiven rättspraxis).

49 Det är mot denna bakgrund som det ifrågasatta beslutet, i den mån det enligt sökandebolaget i detsamma gjorts en uppenbart oriktig bedömning, skall bedömas.

— Sökandebolagets påstående om en uppenbart oriktig bedömning

50 I skälen 62–64 i det ifrågasatta beslutet anförde kommissionen följande:

”(62) ... Koch var en av investerarna [i Schmitz-Gotha] och samtidigt grundare av samt verkställande direktör och aktieägare i TSE samt framtida verkställande

direktör i båda företagen. Kommissionen påpekar än en gång att trots uppmaningen att lämna upplysningar har Tyskland överlämnat varken köpeavtalet eller närmare, skriftliga uppgifter om de ursprungliga ägarförhållandena i TSE. Därför kan kommissionen med beaktande av de övriga omständigheterna och muntligt lämnade upplysningar inte utesluta att Koch eller hans familj före övertagandet direkt eller indirekt ägde en betydande del av TSE. Tyskland har framfört att Schmitz-Gotha inte självt kunde tillverka de delar som levererades av TSE och inte heller var i stånd att märkbart förbättra leveransvillkoren och att huvudsyftet med övertagandet således var att sänka produktionskostnaderna. Kommissionen kan inte utesluta att övertagandet av TSE innebar att ett betydande belopp, som borde ha använts till att finansiera omstruktureringen, de facto betalades till en av de nya investerarna. Åtminstone var det inte nödvändigt att förvärva TSE för att säkra ett gott samarbete med detta företag. Eftersom Koch var grundare av samt verkställande direktör och aktieägare i TSE och senare även blev verkställande direktör för Schmitz-Gotha, synes det osannolikt att man inte skulle ha kunnat få till stånd fördelaktigare inköpsvillkor från TSE. Dessutom bör ett konkurrenskraftigt företag i princip kunna finansiera sina inköpsbehov till marknadsmässiga priser utan att därigenom råka i finansiella svårigheter.

(63) De upplysningar som Tyskland lämnat visar att övertagandet av TSE var en lönsam investering för företaget, eftersom det ledde till betydande besparingar, som bidrog till att omstruktureringsfasen kunde förkortas med ett år. Detta betyder dock inte nödvändigtvis att investeringen var nödvändig för att genomföra omstruktureringen. Att ett företag får stöd för att finansiera sin omstrukturering betyder inte att varje investering som ökar företagets effektivitet är tillåten, eftersom sådana investeringar alltid samtidigt minskar stödmottagarens förmåga att finansiera omstruktureringen med egna medel. Endast om en utebliven investering skulle riskera hela omstruktureringen eller orimligt fördröja den, kan en investering anses vara nödvändig för omstruktureringen, eftersom syftet med stödet är begränsat till att återställa företagets konkurrensförmåga inom en rimlig tid. Varje investering som går utöver vad som krävs för att återställa konkurrensförmågan inom en rimlig tid, förbrukar ofrånkomligt finansiella resurser, som skulle ha kunnat användas för de faktiskt nödvändiga omstruktureringskostnaderna och som således skulle ha minskat det stödbelopp som krävdes för omstruktureringen. Av detta följer att

investeringar som i detta avseende inte krävs för omstruktureringen leder till en stödnivå som går utöver det strikta minimum, som enligt kriteriet om proportionalitet krävs för omstruktureringen.

(64) Enbart en sänkning av inköpskostnaderna gör inte förvärvet nödvändigt för omstruktureringen. Dessutom kan man konstatera att Tyskland aldrig hävdade att omstruktureringen utan övertagandet av TSE skulle ha riskerats eller på orimligt vis fördröjts. Även utan beaktande av övertagandet av TSE skulle enligt den ursprungliga planen ett positivt rörelseresultat ha uppnåtts under företagets fjärde verksamhetsår. Enligt de senaste uppgifterna avkortades denna tid med ett år genom övertagandet. Men att uppnå ett positivt resultat efter fyra år kan dock inte anses vara en orimligt lång tid för omstruktureringen. Man måste tvärtom anta att redan den ursprungliga planen räknade med ett tämligen snabbt återställande av konkurrensförmågan. Därför måste man konstatera att omstruktureringen även utan övertagandet av TSE framgångsrikt skulle ha kunnat genomföras inom en rimlig tid och att förvärvet följaktligen inte krävdes för en framgångsrik omstrukturering. Därför konstaterar kommissionen att förvärvet av TSE inte var oundgängligen nödvändigt för att uppnå planens mål. Av detta följer dock att de medel som användes för förvärvet borde ha bidragit till finansieringen av omstruktureringen på andra punkter för att på så sätt minska det stödbelopp som krävdes för omstruktureringen.”

- 51 Till stöd för sin första grund har sökandebolaget för det första i huvudsak påstått att det ifrågasatta beslutet grundades på ett felaktigt antagande, nämligen att innehavet av TSE bara medförde att omstruktureringstiden kunde minskas med ett år. Till stöd för sitt påstående har sökandebolaget åberopat verksamhetsplanen och dess bilagor, särskilt ”Utvecklingsplan — förluster och vinster”, finansieringsplanen och utvecklingsplanen för anläggningstillgångar för Schimitz-Gotha, vilka framlagts för de tyska myndigheterna och som återfinns i bilagan till ansökan. Sökandebolaget har dessutom gjort gällande att kommissionens påståenden om den information den hade om TSE:s aktieägare är motstridiga. Till stöd för sina påståenden har sökandebolaget åberopat anmälan av den 18 maj 1998 samt skrivelserna till kommissionen av den 16 maj och den 3 juli 2002, vilka bifogats parternas skriftväxling.

52 Denna argumentation kan inte godtas.

53 Inledningsvis konstaterar förstainstansrätten att kommissionen inte hade tillgång till den verksamhetsplan som sökandebolaget har åberopat när den fattade det ifrågasatta beslutet, med undantag av "Utvecklingsplan — förluster och vinster", vilken bifogats anmälan av den 18 maj 1998.

54 Enligt rättspraxis skall en rättsakts lagenlighet bedömas i förhållande till de faktiska och rättsliga omständigheter som rådde den dag då rättsakten antogs och att kommissionens bedömningar skall prövas enbart mot bakgrund av de upplysningar som kommissionen hade tillgång till när den gjorde bedömningarna (domstolens dom av den 10 juli 1986 i mål 234/84, Belgien mot kommissionen, REG 1986, s. I-2263, punkt 16, svensk specialutgåva, volym 8, s. 691, förstainstansrättens dom av den 25 juni 1998 i de förenade målen T-371/94 och T-394/94, British Airways m.fl. mot kommissionen, REG 1998, s. II-2405, punkt 81, och av den 6 oktober 1999 i mål T-123/97, Salomon mot kommissionen, REG 1999, s. II-2925, punkt 48, och av den 14 maj 2002 i mål T-126/99, Graphischer Maschinenbau mot kommissionen, REG 2002, s. II-2427, punkt 33). Följaktligen kan sökandebolaget inte bestrida det ifrågasatta beslutets lagenlighet med åberopande av omständigheter som kommissionen inte hade kännedom om under det administrativa förfarandet (se, för ett liknande resonemang, domen i det ovannämnda målet Spanien mot kommissionen, punkt 31). Detta gäller även om, som i förevarande fall, sökandebolaget inte deltog i det administrativa förfarandet, trots att det omnämndes under detta förfarande i egenskap av mottagare av det aktuella stödet, och även om kommissionen hade uppmanat de tyska myndigheterna och eventuella andra berörda att inkomma med bevis för att förvärvet av TSE varit nödvändigt (se, för ett liknande resonemang, förstainstansrättens dom av den 11 maj 2005 i de förenade målen T-111/01 och T-133/01, Saxonia Edelmetalle mot kommissionen, ännu ej offentliggjort i rättsfallssamlingen, punkterna 67–70). När kommissionen väl har gett de berörda möjlighet att på ett lämpligt sätt inkomma med sina synpunkter kan den nämligen inte kritiseras för att den inte har beaktat eventuella faktiska förhållanden som skulle ha kunnat åberopas under det administrativa förfarandet, men som inte har åberopats, eftersom den inte har någon skyldighet att ex officio föreställa sig vilka omständigheter som skulle ha kunnat åberopas (se, för ett liknande resonemang, förstainstansrättens dom av den 14 januari 2004 i mål T-109/01, Fleuren Compost mot kommissionen, REG 2004, s. II-127, punkterna 48 och 49). Sökandebolaget kan följaktligen inte till stöd för sin invändning åberopa den verksamhetsplan som bifogats ansökan.

55 Sedan detta klarlagts påpekar förstainstansrätten att även om TSE omnämndes två gånger i anmälan av den 18 maj 1998, var dessa omnämnanden klart underordnade i förhållande till det som anfördes angående omstruktureringen av sökandebolaget och visade inte att förvärvet av TSE skulle finansieras med de anmälda stödåtgärderna. Det angavs således att Josef Koch var företagsledare för TSE, vilket han grundat. Dessutom angavs i denna handling, under avsnittet om Schimitz-Gothas tillverkning att "tillverkningen av fordon [dessutom kommer] att organiseras på ett särskilt rationellt sätt tack vare förvärvet av underleverantören TSE och åtskillnaden av enheterna [fordons]konstruktion och förmontering" och att "delägarna i det nya bolaget för med sig know-how vad gäller tillverkning och reengineering". Sökandebolaget kunde inte förklara, då frågan särskilt ställdes under förhandlingen, varför detta endast omnämns två gånger i förbigående i anmälan av den 18 maj 1998, trots att bolaget hävdade att förvärvet av TSE var nödvändigt för omstruktureringen av Schmitz-Gotha. Det framgår vidare av ordalydelsen i nämnda skrivelse, vilken upprepats i beslutet att inleda förfarandet, att omstruktureringen av Schimitz-Gotha, som inleddes år 1997, skulle avslutas under år 2000. Förstainstansrätten anser, i likhet med kommissionen i det ifrågasatta beslutet, att detta omnämnande förefaller vara helt oberoende av Schmitz-Gothas förvärv av TSE.

56 Vad gäller sökandebolagets invändning om påstådda motsägelser av kommissionen gällande dess kännedom om Josef Koch, skall det konstateras, som kommissionen angett i punkt 62 i det ifrågasatta beslutet, att kommissionen kände till den personliga kopplingen mellan Josef Koch och TSE. Det är visserligen riktigt att kommissionen i sina skrivelser nyanserat sin kunskap om denna koppling. I vilket fall som helst kan emellertid dessa anmärkningar, som gjorts under rättegången, inte påverka innehållet i och lagenligheten av det ifrågasatta beslutet i detta avseende. Sökandebolagets invändningar skall således lämnas utan avseende.

57 För det andra har sökandebolaget, på grundval av flera handlingar som bifogats ansökan, nämligen de två avtalen från den 9 oktober 1997, verksamhetsplanen, anmälan av den 18 maj 1998, dokumentet med rubriken "Utvecklingen av omsättningen för Schmitz-Gotha", TSE:s förslag om utveckling av know-how genom externa leverantörer samt de till svaromålet fogade skrivelserna som

Förbundsrepubliken Tyskland tillställde kommissionen den 10 augusti 2001, den 16 maj, den 28 maj och den 3 juli 2002, gjort gällande att övertagandet av TSE, vilket finansierades med det ifrågasatta stödet, uppfyllde kriteriet ”vad som är absolut nödvändigt”, eftersom införlivandet av TSE med Schmitz-Gotha var nödvändigt för att detta företag skulle kunna utveckla sina egna produkter och följaktligen bli oberoende och konkurrenskraftigt på marknaden. Sökandebolaget menar att kommissionen i sin bedömning enbart tog hänsyn till den kostnadsminskande effekten av Schmitz-Gothas förvärv av TSE utan att på något sätt beakta integreringen av know-how, vilken enligt sökandebolaget endast kunde ske genom detta övertagande.

58 Denna argumentation kan inte heller vinna framgång.

59 För det första — i likhet med vad som sagts i punkt 54 ovan gällande verksamhetsplanen, vilken ingetts för första gången under rättegången och därför inte kan beaktas av förstainstansrätten för att bedöma lagenligheten av det ifrågasatta beslutet — kan de två avtalen från den 9 oktober 1997 och TSE:s förslag om utveckling av know-how genom externa leverantörer inte beaktas, eftersom det är konstaterat att dessa inte skickades till kommissionen innan den fattade det ifrågasatta beslutet.

60 Av detta följer att påståendet om en uppenbart oriktig bedömning av kommissionen i skälen 62–64 i det ifrågasatta beslutet skall bedömas enbart med utgångspunkt från de handlingar som kommissionen hade till sitt förfogande när den fattade detta beslut, nämligen anmälan av den 18 maj 1998 (inbegripet ”Utvecklingsplan — förluster och vinster för Schmitz-Gotha”, vilken bifogats denna), dokumentet med rubriken ”Utvecklingen av omsättningen för Schmitz-Gotha” samt de skrivelser som Förbundsrepubliken Tyskland tillställde kommissionen den 10 augusti 2001, den 16 maj, den 28 maj och den 3 juli 2002.

- 61 Förstainstansrätten erinrar vidare, vad gäller dessa handlingar, om att i anmälan av den 18 maj 1998 påpekade Förbundsrepubliken Tyskland dels att tillverkningen av fordon hos Schmitz-Gotha var organiserad på ett särskilt rationellt sätt tack vare förvärvet av underleverantören TSE och åtskillnaden av enheterna fordonskonstruktion och förmontering, dels att delägarna i det nya bolaget förde med sig know-how vad gäller tillverkning och "reengineering".
- 62 I sin skrivelse av den 10 augusti 2001 redogjorde de tyska myndigheterna för två följder av förvärvet av TSE. För det första nämnde de att detta förvärv gjorde det möjligt "att minska produktionskostnaderna tack vare att en underleverantör och dennes vinstmarginal försvinner". För det andra bekräftade de att detta förvärv ledde till "anskaffandet av teknisk know-how ... som möjliggjorde kopplingen mellan tillverkningen i egentlig mening och kapaciteten för teknisk utveckling för att bli konkurrenskraftig".
- 63 Vidare framhöll de tyska myndigheterna, i sin skrivelse av den 16 maj 2002, apropå intresset av att förvärva TSE, att "för Schmitz-Gotha innebar övertagandet av TSE ... främst ett avsevärt intresse vad gäller kostnader". Dessutom anförde myndigheterna följande beträffande know-how: "Schmitz-Gotha hade inga andra möjligheter att erhålla den teknik som utvecklats av TSE i komponenttillverkningen. Kostnaden för att internt utveckla och framställa komponenter för företagets egen tillverkning skulle ha varit alltför hög i tid och pengar för att bevara Schmitz-Gothas lönsamhet, inte minst med hänsyn till att företaget nästan inte hade någon know how alls på området."
- 64 I sin skrivelse av den 28 maj 2002 hävdade Förbundsrepubliken Tyskland även att nödvändigheten att förvärva TSE grundades dels på nödvändigheten av att få tillgång till fordonskomponenter av hög teknisk och kvalitativ standard som "Schmitz-Gotha inte ... kunde köpa i tillräckliga mängder för att tillgodogöra sig de prisvillkor som är oundgängliga för att sänka kostnaderna, vilket möjliggjorde en

mer konkurrenskraftig prispolitik”, dels på den omständigheten att Schmitz-Gotha ”inte på något annat sätt kunde få del av den teknik som TSE utvecklat i komponenttillverkningen”.

- 65 Förbundsrepubliken Tyskland kompletterade de uppgifter som redovisats ovan i sin skrivelse av den 3 juli 2002, vilken återigen åberopades av sökandebolaget under förhandlingen. I denna skrivelse preciserades att leveransandelen av Schmitz-Gothas produktionskostnader hade minskat tack vare förvärvet av TSE, att förvärvet utgjorde en potentiell besparing för perioden 1998–2002 på lite mindre än 5 000 000 DEM och att Schmitz-Gotha hade uppnått lönsamhet ett år innan den planerade omstruktureringsperioden var slut. De tyska myndigheterna drog bland annat slutsatsen att förvärvet av TSE var nödvändigt för att minska sökandebolagets leveranskostnader, att enbart förvärvet av TSE hade möjliggjort för Schmitz-Gotha att avhjälpa bristen på know-how och att Schmitz-Gotha inte kunde förhandla fram rabatter i nivå med dem som gavs till andra företag.
- 66 Dokumentet med rubriken ”Utvecklingen av omsättningen för Schmitz-Gotha”, vilken bifogats ansökan, visar i tabellform Schmitz-Gothas omsättning från försäljning till utomstående företag mellan åren 1997 och 2000.
- 67 Det framgår av samtliga ovannämnda skrivelser att de tyska myndigheterna för det första huvudsakligen framhöll besparingarna i produktionskostnader som övertagandet av TSE skulle medföra för Schmitz-Gotha, genom att mellanledet av en underleverantör togs bort, och för det andra bekräftade att denna transaktion gett sökandebolaget nödvändig know-how för att utveckla sina produkter.
- 68 Vad gäller den första förklaringen anser förstainstansrätten, liksom kommissionen, att sådana kostnadsbesparingar inte visar att omstruktureringen av Schmitz-Gotha

inte skulle ha lyckats inom den ursprungligen fastställda tidsfristen om förvärvet av TSE inte hade ägt rum, det vill säga i slutändan genom investeringar som var mindre kostsamma i statliga resurser. Särskilt den omständigheten som framhålls i ovannämnda skrivelse av den 3 juli 2002 och som sökandebolaget har åberopat, att Schmitz-Gotha kunde göra sådana besparingar mellan åren 1998 och 2002, det vill säga efter utbetalningen av det omtvistade stödet, utgör inte bevis för att sökandebolagets förvärv av TSE var absolut nödvändigt för omstruktureringen av Schmitz-Gotha och att således denna transaktion kunde finansieras genom statligt stöd.

- 69 Vad gäller införlivandet av TSE:s know-how med sökandebolagets verksamhet framgår av ovannämnda skrivelser att de tyska myndigheterna begränsade sig till att påstå att förvärvet av TSE var nödvändigt, emellertid utan att förklara varför förvärvet av TSE var absolut nödvändigt för att uppnå ett sådant resultat, i enlighet med punkt 3.2.2 C i riktlinjerna. De tyska myndigheterna lyckades nämligen inte förklara varför det mest ekonomiska tillvägagångssättet vad gäller användningen av allmänna medel för att skaffa nödvändig know-how för utvecklingen av Schmitz-Gothas fordonskomponenter bestod i att finansiera förvärvet av TSE i sin helhet.
- 70 Det är visserligen riktigt, såsom sökandebolaget har påstått, att kommissionen, i motiveringen till det ifrågasatta beslutet, på ett kortfattat sätt analyserade de tyska myndigheternas argument att övertagandet av TSE var nödvändigt för att Schmitz-Gotha skulle kunna få tillgång till know-how rörande utveckling av fordonskomponenter.
- 71 Förutom att denna fråga inte omfattas av prövningen av påståendet om en uppenbart oriktig bedömning, utan av en eventuell otillräcklig motivering, erinrar förstainstansrätten emellertid om att kommissionen, i skäl 62 i det ifrågasatta beslutet, i huvudsak angav att förvärvet av TSE under alla omständigheter inte var nödvändigt för att försäkra sig om ett gott samarbete med detta företag, särskilt

eftersom Josef Koch i egenskap av företagsledare för både Schmitz-Gotha och TSE och majoritetsaktieägare i det senare företaget sannolikt skulle ha kunnat erhålla bättre inköpsvillkor från TSE.

72 Vidare saknas skäl att godta sökandebolagets påstående att det inte kunde skaffa erforderlig know-how genom externa tjänsteleverantörer, på grund av de alltför höga kostnader som dessa skulle medföra, vilket enligt bolaget framgick av TSE:s förslag av den 17 augusti 1997 om utveckling av know-how genom externa leverantörer, som återfinns i bilagan till ansökan.

73 Vid prövningen av lagenligheten av det ifrågasatta beslutet kan den handling som finns i denna bilaga nämligen inte beaktas av förstainstansrätten (se punkt 59 ovan). Härtill kommer att även om denna handling kunde beaktas, är den emellertid i sig själv inte tillräcklig för att visa att förvärvet av TSE i sin helhet var absolut nödvändigt för att möjliggöra för sökandebolaget att få tillgång till den know-how som behövdes för omstruktureringen, i den mening som avses i punkt 3.2.2 C i riktlinjerna.

74 När det slutligen gäller dokumentet med rubriken "Utvecklingen av omsättningen för Schmitz-Gotha", vilket även det bifogats ansökan, konstaterar förstainstansrätten att det i detta visserligen anges att omsättningen ökade markant under perioden 1997–2000. Dokumentet i sig styrker emellertid varken att det fanns ett samband mellan denna ökning och förvärvet av TSE eller *a fortiori* att det var nödvändigt att förvärva TSE för att genomföra omstruktureringen av sökandebolaget, i den mening som avses i punkt 3.2.2 C i riktlinjerna. Härav följer att även om kommissionen underlät att särskilt analysera detta dokument i det ifrågasatta beslutet gjorde den inte en uppenbart oriktig bedömning.

- 75 För fullständighetens skull påpekar förstainstansrätten att de tyska myndigheterna inte i någon av de ovannämnda handlingar som varit tillgängliga för kommissionen när den fattade det ifrågasatta beslutet, angav i detalj vilken know-how som Schmitz-Gotha kunde få del av tack vare förvärvet av TSE.
- 76 På grundval av den information som kommissionen hade tillgång till när den fattade det ifrågasatta beslutet har sökandebolaget följaktligen inte kunnat visa att detta beslut, i den del det däri fastställs att de tyska myndigheterna inte hade visat att förvärvet av TSE var nödvändigt för omstruktureringen av Schmitz-Gotha i den mening som avses i punkt 3.2.2 C i riktlinjerna, innehöll en uppenbart oriktig bedömning.
- 77 Talan kan således inte bifallas på den första grunden.

Den andra grunden: Maktmissbruk

Parternas argument

- 78 Sökandebolaget har i huvudsak hävdatt att det ifrågasatta beslutet visar att det förekommit maktmissbruk, eftersom kommissionen, när den fattade detta beslut, grundade sig på subjektiva överväganden.

79 Mer precist anser sökandebolaget att det ifrågasatta beslutet fattades i syfte att beivra ett påstått berikande av Josef Koch, som skulle ha handlat för sin egen vinning genom att använda allmänna medel för att köpa ett företag som redan tillhörde honom. Sökandebolaget har gjort gällande att kommissionen, när den fattade det ifrågasatta beslutet, inte beaktade de faktiska omständigheterna rörande det nödvändiga i att förvärva TSE för att omstruktureringen av Schmitz-Gotha skulle bli framgångsrik.

80 Kommissionen har genmält att denna grund saknar fog.

Förstainstansrättens bedömning

81 Enligt rättspraxis är ett beslut behäftat med maktmissbruk endast om det på grundval av objektiva, relevanta och samstämmiga uppgifter kan antas att det har antagits uteslutande, eller åtminstone huvudsakligen, för att uppnå andra mål än dem som angetts (förstainstansrättens dom av den 23 oktober 1990 i mål T-46/89, Pitrone mot kommissionen, REG 1990, s. II-577, punkt 71, och av den 6 mars 2002 i de förenade målen T-92/00 och T-103/00, Diputación Foral de Álava m.fl. mot kommissionen, REG 2002, s. II-1385, punkt 84).

82 Förstainstansrätten finner att sökandebolaget till stöd för sin grund inte anfört någon objektiv omständighet som kan leda till slutsatsen att det verkliga syftet kommissionen hade när den fattade det ifrågasatta beslutet var att beivra ett påstått berikande av företagsledaren för Schmitz-Gotha.

83 Visserligen framhöll kommissionen i skäl 62 i det ifrågasatta beslutet det speciella med den aktuella transaktionen, och anförde att Josef Koch, i egenskap av delägare i och ende företagsledare för sökandebolaget, till detta hade sålt ett bolag som han

ledde och som han redan ägde och att han låtit Förbundsrepubliken Tyskland betala köpeskillingen genom det omtvistade stödet.

84 Det framgår emellertid, vilket även utvecklats ovan vid prövningen av den första grunden som åberopats av sökandebolaget, tydligt av skälen 63 och 64 i det ifrågasatta beslutet att kommissionen konstaterade att villkoren i punkt 3.2.2 C i riktlinjerna inte var uppfyllda i det aktuella fallet på grundval av objektiva kriterier.

85 Av det ovanstående följer att talan inte kan vinna bifall på den andra grunden.

Den tredje grunden, vilken åberopats i andra hand: Kommissionen gjorde en oriktig bedömning vid fastställandet av det stödbelopp som skall återkrävas

Parternas argument

86 Enligt sökandebolaget kan, även om förstainstansrätten skulle finna att förvärvet av TSE var oförenligt med den gemensamma marknaden, endast ett belopp på 1 500 000 DEM återkrävas. Bolaget har gjort gällande att en del av köpeskillingen, omkring 700 000 DEM, inte stred mot bestämmelserna om statligt stöd, eftersom det inte förelåg någon risk för förlust. Enligt bolaget är det här särskilt fråga om Schmitz-Gothas likvida medel, som till exempel kapitalkonton, disponibel vinst och den ackumulerade vinst som bolaget disponerade över och när som helst kunde ta ut.

87 Kommissionen har tillbakavisat sökandebolagets påståenden.

Förstainstansrättens bedömning

88 Såsom angetts ovan skall bedömningen huruvida det omtvistade stödet är förenligt med den gemensamma marknaden grundas på om det eventuellt är nödvändigt för att genomföra omstruktureringen av det aktuella företaget. I motsats till vad sökandebolaget har gjort gällande har risken med den aktuella investeringen ingenting att göra med denna fråga. Den omständigheten att det omtvistade stödet kunnat finansiera en riskfri investering saknar alltså betydelse i det aktuella fallet.

89 Vidare erinrar förstainstansrätten om att det följer av punkt 3.2.2 C i riktlinjerna att stödet "[f]ör att begränsa snedvridningen av konkurrensen skall ... ges i sådan form att det inte förser företaget med ett överskott av likvida medel som skulle kunna användas för aggressiva verksamheter som snedvrider marknaden och som inte har anknytning till omstruktureringsprocessen". I förevarande fall skulle alla återkrav av en del av det oförenliga stödet innebära en risk för att Schmitz-Gotha fick ett överskott av likvida medel i den mening som avses i punkt 3.2.2 C i riktlinjerna. Det var därför riktigt av kommissionen att i artikel 2 i det ifrågasatta beslutet fastställa att ett belopp på 2 200 000 DEM skulle återkrävas.

90 Således skall den tredje grunden underkännas, och talan ogillas i sin helhet.

Rättegångskostnader

- ⁹¹ Enligt artikel 87.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Kommissionen har yrkat att sökandebolaget skall förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom sökandebolaget har tappat målet skall kommissionens yrkande bifallas.

På dessa grunder beslutar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (fjärde avdelningen i utökad sammansättning)

följande:

- 1) Talan ogillas.**
- 2) Sökandebolaget skall ersätta rättegångskostnaderna.**

Legal

Lindh

Mengozzi

Wiszniewska-Białecka

Vadapalas

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 6 april 2006.

E. Coulon

H. Legal

Justitiesekreterare

Ordförande